

Εφημερίδα Εθνος, 10/11/2015 - 400 ΕΘΕΛΟΝΤΕΣ ΔΙΔΑΣΚΟΥΝ

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ Φύλακες-άγγελοι των συμφοιτητών τους με αναπηρία

Του Μιχάλη Νιβολιανίτη

Ενα δίκτυο εκατοντάδων εθελοντών που βοηθούν φοιτητές με αναπηρίες στην καθημερινότητά τους, ώστε να έχουν πρόσβαση σε όλες τις πτυχές της ακαδημαϊκής ζωής, έχει αναπτύξει το Εθνικό και Καποδιστριακό Πανεπιστήμιο Αθηνών.

Πάνω από 400 φοιτητές που έχουν ενταχθεί στο πρόγραμμα, έπειτα από μία ταχύρυθμη κατάρτιση αναλαμβάνουν να υποστηρίξουν τις πρόσθετες ανάγκες ενός φοιτητή με αναπηρία στις καθημερινές ακαδημαϊκές του δραστηριότητες, δηλαδή, στη μετακίνηση χρηστών αναπηρικών αμαξιδίων, στη συγγραφή σημειώσεων κατά τις παραδόσεις, στην παραγωγή προσβάσιμων συγγραμμάτων, στην εκμάθηση χρήσης υπολογιστών κ.λπ.

Η ανταπόκριση των φοιτητών στο πρόγραμμα εθελοντισμού αυξάνεται χρόνο με τον χρόνο, καθώς ολοένα και περισσότεροι αποφασίζουν να αφιερώνουν κάποιες ώρες την εβδομάδα προκειμένου να βοηθήσουν συμφοιτητές τους να κάνουν πιο εύκολη την καθημερινότητά τους και να μην αποκλείονται από συγκεκριμένες ακαδημαϊκές δραστηριότητες.

Η αναπηρία άλλωστε -σύμφωνα με την εθελόντρια φοιτήτρια της Ιατρικής Σχολής Άννα Παρέ-Αναστασιάδη- δημιουργείται από την έλλειψη δομών. Η Υπηρεσία Εθελοντισμού, που εντάσσεται στην πρότυπη Μονάδα Προσβασιμότητας για Φοιτητές με Αναπηρία του ΕΚΠΑ, ξεκίνησε τη λειτουργία της το 2010. Στη συγκεκριμένη μονάδα υλοποιείται ένα σύστημα υπηρεσιών που εξυπηρετεί τις ανάγκες πρόσβασης σε τρία επίπεδα.

Η Άννα, φοιτήτρια Ιατρικής, αφιερώνει με χαρά πολλές από τις ελεύθερες ώρες της στη βοήθεια της Μαρίας που αντιμετωπίζει κινητικά προβλήματα

α) Υπηρεσίες πρόσβασης που απευθύνονται άμεσα στον φοιτητή με αναπηρία (ΦμεΑ).

Σε αυτό το επίπεδο καταγράφονται οι συγκεκριμένες ανάγκες κάθε ΦμεΑ, αξιολογούνται οι ικανότητές του, μεταφέρονται προς και από το πανεπιστήμιο φοιτητές που χρησιμοποιούν αναπηρικό αμαξίδιο, διανέμεται προσβάσιμο εκπαιδευτικό υλικό κ.ά.

β) Υπηρεσίες πρόσβασης που εφαρμόζονται στο περιβάλλον του ΦμεΑ: Περιλαμβάνουν προσβασιμότητα στον δομημένο χώρο του πανεπιστημίου, δίνονται κατευθυντήριες οδηγίες για τον τρόπο συμμετοχής στις εξετάσεις και καταρτίζεται το προσωπικό και οι εθελοντές.

Ο Παναγιώτης ξεκίνησε να προσφέρει βοήθεια σε συμφοιτητές του με προβλήματα αναπηρίας από το δεύτερο εξάμηνο των σπουδών του και συνεχίζει με χαρά μέχρι σήμερα που βρίσκεται στο τρίτο έτος στο τμήμα Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών του πανεπιστημίου

γ) Υπηρεσίες προώθησης της προσβασιμότητας: Περιλαμβάνει, μεταξύ άλλων, παραγωγή έντυπου και ηλεκτρονικού ενημερωτικού υλικού, οργάνωση ημερίδων και σεμιναρίων.

Αυτήν τη στιγμή, το Καποδιστριακό και η Μονάδα Προσβασιμότητας ΦμεΑ εξυπηρετούν περισσότερους από 665 φοιτητές με αναπηρία: 71 φοιτητές με τύφλωση ή σοβαρή απώλεια όρασης, 69 με απώλεια ακοής, 40 με απώλεια ομιλίας, 178 με κινητικές αναπηρίες και 307 με άλλες αναπηρίες ή χρόνιες παθήσεις.

Η μονάδα, εκτός από το εξειδικευμένο προσωπικό που διαθέτει, έχει στο δυναμικό της και τρεις οδηγούς για τα δύο ειδικά οχήματα μεταφοράς φοιτητών με κινητικά προβλήματα. Δυστυχώς όμως, οι περιορισμοί που ισχύουν από το 2011 -λόγω τρόικας- στη μηνιαία κατανάλωση λίτρων βενζίνης που έχει επιβληθεί για όλα τα κρατικά αυτοκίνητα δεν επιτρέπει την εξυπηρέτηση όλων των φοιτητών που χρησιμοποιούν αμαξίδιο.

Τα αυτοκίνητα «Τα συγκεκριμένα αυτοκίνητα έχουν κρατικές πινακίδες. Με βάση τους νέους κανόνες που επέβαλε η τρόικα, δεν μπορούμε να καταναλώσουμε πάνω από 130 λίτρα τον μήνα, όταν τα προηγούμενα χρόνια χρειαζόμασταν 250 λίτρα» αναφέρει στο «Εθνος» ο αντιπρόεδρος της επιτροπής προσβασιμότητας για τους φοιτητές με αναπηρία, Γιώργος Κουρουπέτογλου. Αυτό που προκαλεί ερωτηματικά είναι το γεγονός ότι ακόμη και αν η μονάδα έχει χορηγίες για να αγοράσει περισσότερα λίτρα βενζίνης, δεν μπορεί να το κάνει από τον νόμο. Οι υπεύθυνοι της μονάδας, πάντως, αναζητούν το καλύτερο για τους φοιτητές, προσπαθώντας να ξεπεράσουν όλα τα εμπόδια.

Στο πλαίσιο αυτό, θα λειτουργήσει το επόμενο διάστημα ένα καινούργιο πληροφοριακό σύστημα, με το οποίο θα μετατρέπονται ταχύτερα τα συγγράμματα σε 12 διαφορετικές μορφές (όπως μπράιγ, mp3 κ.λπ.). Μέχρι σήμερα, η μετατροπή ενός συγγράμματος 200 σελίδων σε προσβάσιμη μορφή απαιτούσε από 15 ημέρες έως 2 μήνες, εάν απασχολούνταν ένας υπάλληλος.

ANNA ΠΑΡΕ-ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ, ΦΟΙΤΗΤΡΙΑ ΙΑΤΡΙΚΗΣ

Είναι άδικο να υπάρχει στίγμα για κάποια από αυτά τα παιδιά
Δύο φοιτήτριες του Πανεπιστημίου Αθηνών από διαφορετικές σχολές που τους ενώνει
ένας κοινός στόχος. Να βοηθούν η καθεμία από τη δική της πλευρά συνανθρώπους
τους που έχουν ανάγκη.

Η Άννα Παρέ-Αναστασιάδη, φοιτήτρια της Ιατρικής Σχολής του Πανεπιστημίου Αθηνών,
έμαθε τυχαία για τη δυνατότητα να παράσχει εθελοντική βοήθεια. Αρκετά
ευαισθητοποιημένη σε θέματα αναπηρίας, δεν δίστασε ούτε στιγμή να διαθέσει τον
ελεύθερο χρόνο της προκειμένου να κάνει πιο εύκολη την καθημερινότητα κάποιων
ανθρώπων.

«Έχω υποστηρίξει συνολικά έξι φοιτητές με κινητικές αναπηρίες, τύφλωση, σκλήρυνση
κατά πλάκας κ.ά. Τους συνοδεύω στα μέσα μεταφοράς, πηγαίνω στις εξετάσεις ως
βοηθός γραφής, αναζητώ σημειώσεις από συμφοιτητές τους και μετατρέπω σημειώσεις
σε προσβάσιμη μορφή», αναφέρει η φοιτήτρια της Ιατρικής, η οποία υποστηρίζει ότι η
επαφή με όλους αυτούς τους φοιτητές είναι συγκινητική.

«Έχουν το ίδιο χιούμορ, την ίδια ευφυΐα. Είναι άδικο να υπάρχει ένα στίγμα για κάποια
από αυτά τα παιδιά». Προσθέτει όμως πως ορισμένα προβλήματα δεν λύνονται με
εθελοντές, όπως η απουσία ανελκυστήρων σε αρκετά κτίρια.

Το όνειρο Η Μαρία Λιάσκου, από την άλλη, αντιμετωπίζει κινητικά προβλήματα εκ
γενετής. Ωστόσο, αυτή η διαφορετικότητα δεν την εμπόδισε στο να κάνει τα όνειρά της
πραγματικότητα. Το 2011 αποφοίτησε από τη Νομική Σχολή, έδωσε κατατακτήριες για
το τμήμα Ψυχολογίας και πλέον βρίσκεται στο 4ο έτος.

«Ήταν απόφαση ζωής να σπουδάσω ψυχολογία προκειμένου να συναναστραφώ και να
βοηθήσω μικρά παιδιά που έχουν αντίστοιχα προβλήματα με εμένα. Στόχος μου είναι
να βοηθήσω αυτά τα παιδιά, ώστε από μικρή ηλικία να νιώθουν ίσα με τα υπόλοιπα και
να έχουν αυτοεκτίμηση», αναφέρει στο «Έθνος». Μία κοπέλα με αστείρευτη δύναμη σε
όλα τα επίπεδα, χαμογελαστή, με όρεξη για ζωή.

Σε ό,τι κάνει άλλωστε ξεχωρίζει και πετυχαίνει τον στόχο της. Στο διάστημα που
ασχολήθηκε με το κολύμπι, έλαβε μέρος στους Παραολυμπιακούς Αγώνες του Πεκίνου
κερδίζοντας την 5η θέση.

Αναφερόμενη στην Άννα Παρέ-Αναστασιάδη, υπογράμμισε ότι -μεταξύ άλλων- της
φέρνει σημειώσεις και την προμηθεύει με συγγράμματα από διάφορα βιβλιοπωλεία,
γιατί, όπως ξέρει η ίδια καλύτερα από τον καθένα μας, η Αθήνα δεν είναι μία φιλική
πόλη για άτομα με κινητικά προβλήματα.

Όσον αφορά τα προβλήματα που αντιμετωπίζει στο πανεπιστήμιο, έχουν να κάνουν με τις υποδομές του ιδρύματος. Δεν παρέλειψε να αναφερθεί πάντως με θερμά λόγια για τους καθηγητές της, οι οποίοι τη στηρίζουν και τη βοηθούν.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΩΛΟΣ, ΦΟΙΤΗΤΗΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΚΗΣ – ΤΗΛΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΩΝ

Θέλω να βοηθάω όσο μπορώ...

Ξεκίνησε να προσφέρει τις εθελοντικές υπηρεσίες του σε φοιτητές με αναπηρίες από το δεύτερο εξάμηνο των σπουδών και συνεχίζει μέχρι σήμερα που διανύει το 3ο έτος.

«Ηθελα να βοηθήσω όσο μπορούσα γιατί το κράτος δεν κάνει αυτά που θα έπρεπε για τους ανθρώπους με αναπηρίες» τόνισε στο «Εθνος» ο Παναγιώτης Λώλος, φοιτητής του τμήματος Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών.

Τα τελευταία 2,5 χρόνια, ένα μέρος του χρόνου του το αφιερώνει σε συμφοιτητές του ή φοιτητές άλλων τμημάτων οι οποίοι χρειάζονται μία υποστήριξη σε ορισμένες πτυχές της ακαδημαϊκής ζωής.

«Μία από τις βασικότερες βοήθειες είναι να συνοδεύσω φοιτητές στα μέσα μεταφοράς, να μετατρέψω σημειώσεις σε προσβάσιμη μορφή, είτε να πηγαίνω και να παρακολουθώ μαθήματα άλλου τμήματος για να φέρω σημειώσεις στον ενδιαφερόμενο», επισημάνει ο Παναγιώτης Λώλος.

Προσθέτει πως μέσα από αυτήν τη συνεργασία και τη βοήθεια, κερδίζουμε και οι δύο πλευρές. «Το να προσφέρεις με τον χρόνο σου είναι ίσως η πιο σημαντική βοήθεια που μπορείς να δώσεις σε αυτά τα παιδιά».

Ο φοιτητής του τμήματος Πληροφορικής και Τηλεπικοινωνιών του ΕΚΠΑ προσφέρει τις υπηρεσίες του, ανάλογα και με το δικό του πρόγραμμα που διαμορφώνεται από τη σχολή. «Στην αρχή προσέφερα υπηρεσίες για περίπου 3 ώρες την εβδομάδα, ενώ το προηγούμενο εξάμηνο για 9 με 10 ώρες».

Φωτογραφίες: ΧΑΡΗΣ ΓΚΙΚΑΣ